

PRIN CREDINȚĂ DOBÂNDIM TOTUL

Relația omului cu Dumnezeu începe numai prin credință. Numai prin credință se respectă cel mai mare dar al omului, ca purtător al chipului lui Dumnezeu, și anume: libertatea. Credința trebuie să respecte libertatea, adică să-i lase omului șansa de a accepta sau de a refuza. Simpla cunoaștere obligă voința omului de a recunoaște tot ceea ce privește existența lui și a universului. Orice om știe și vede un soare pe cer. Toți cunoaștem aceasta și suntem, într-o anumită formă, obligați să recunoaștem aceasta. Sau, altfel spus, nimeni nu poate să nege existența soarelui, ceea ce înseamnă că libertatea refuzului dispare. Dumnezeu, însă, are o existență mai evidentă decât cea a soarelui. Adică ar trebui să-L recunoaștem pe Dumnezeu cu o rapiditate și cu o ușurință mai mare decât recunoașterea existenței soarelui. Dar Dumnezeu nu vrea să ne constrângă, nu vrea să lezeze darul libertății cu care ne-a înzestrat la creație, de aceea ne-a lăsat libertatea deplină să acceptăm sau nu existența Lui. În această libertate a credinței, Dumnezeu vede cu adevărat fidelitatea noastră. Postul și rugăciunea reprezintă un mod de viață cu Hristos,

sunt cele două brațe cu care vrem să-L îmbrățișăm pe Mântuitorul. „A putea”, prin credință, duce la „a avea” totul. La nivel uman, în lumea căzută în păcat, atingerea credinței desăvârșite presupune multă putere, efort duhovnicesc și multă jertfă. Credința nu se naște de la sine și nici în mod comod, ci cu multă osteneală și multă nevoie. Iar când puterea noastră se întâlnește cu credința în Dumnezeu, atunci se coboară puterea lui

Dumnezeu în viața noastră. Și avem nevoie de puterea lui Dumnezeu. Dumnezeu este armonie deplină. Aceasta este expresia atotputerniciei lui Dumnezeu. Dumnezeu a vrut să-L creeze pe om, dar nu a vrut să-L ridice din păcat cu forța, ci numai prin jertfa Fiului Său, asumată prin credință. Omul este o „creație” cu suflet, înzestrată cu puterea de a crede, în totală libertate, în Cel ce l-a creat. La această credință puternică, logică și teologică ne cheamă Sfânta Evanghelie. Credința este una dintre virtuțile teologice alături de nădejde și dragoste. Atunci când toate aceste trei se împletesc armonios în omul credincios, îl înalță și-l situează pe treapta cea mai înaltă a vieții spirituale, desăvârșirea. Una fără cealaltă nu duce la nimic, se susțin și se completează una pe cealaltă, fiecare fiind temelia celeilalte, astfel lucrând mântuirea. Credința naște nădejdea și aprinde dragostea; nădejdea le înaripează pe amândouă, iar dragostea ruptă din Dumnezeu le umple de har. Pentru a le dobândi, omul se smerește și smerit gândește lucrarea lor. În scara Sfântului Ioan Scărarul, ultima treaptă este cea a credinței. Treaptă pe care, dacă ne nevoim să o urcăm, cu toate puterile noastre, putem dobândi totul, adică viața cea veșnică în Împărăția lui Dumnezeu. Amin.

CUGETĂRI ÎN SĂPTĂMÂNA A CINCIA

„A trimis Dumnezeu pe Duhul Fiului său în inimile voastre, care strigă: Avva Părinte”. (Galateni 4,6)

1. De ce ne este rânduit postul? Pentru a ne aminti mai bine originea noastră. Ca să ne amintim că nu suntem doar rodul pământului, ci al cerurilor - mai întâi de toate al cerurilor. Ca să ne aducem aminte că suntem neam ales, și că Tatăl nostru e însuși Împăratul cerurilor și pământului.

2. De ce Biserica ne-a rânduit un astfel de post aspru? Pentru ca să ne întoarcem mintea de la toate grijile zilnice și să cugetăm la ceea ce e de căpătâi și cu adevărat contează. Ca să ne amintim obârșia noastră și adevărata noastră cale și adevărata noastră patrie.

3. De ce Biserica ne-a rânduit postul? Pentru a ne aminti că măcar de suntem făcuți din pământ, nu pământul ne-a făcut, căci și pe el a trebuit cineva să-l zidească. Ca să ne amintim de cerul care îl purtăm în noi, în această coajă trupească și pământească. Și să putem despărți în noi cele cerești de cele pământești, și cele veșnice de cele stricăcioase, și cele netrecătoare de cele trecătoare.

4. În om, inima este de căpătâi. În inimă e sângele, în sânge e sufletul, în suflet e duhul. Inima trupească și sângele sunt din pământ și spre pământ tind, sufletul și duhul sunt din ceruri și spre ceruri tind. Din inimă ies gândurile rele, minciuna și hula. Cum ar putea acestea ieși din carne și din sânge? Acestea numai din suflet și din duh pot ieși!

5. Duhul este în suflet și duhul mișcă sufletul. Cum e duhul, așa și sufletul. Dacă duhul este rob, și sufletul este rob. Dacă duhul este îndumnezeit, tot sufletul este îndumnezeit. Dacă sufletul tău a primit de la Tatăl lui Hristos Duhul care a fost în Hristos, atunci același Duh te va face și pe tine fiul lui Dumnezeu. Același Duh, din inima ta duhovnicească, din miezul sufletului tău, strigă către Dumnezeu: Avva, ce va să însemne Părinte!

6. Sunt însă și duhuri nu de la Dumnezeu, care mișcă sufletul împotriva lui Dumnezeu. Învățați-vă să deosebiți duhurile! Neîncetat, roagă-te lui Dumnezeu să îți dăruiască Sfântul său Duh, același care a fost în Fiul lui Dumnezeu Iisus Hristos și care S-a pogorât asupra Apostolilor la Cincizecime și care a mișcat sufletele tuturor sfinților și dreptilor până în ziua de azi.

7. Tu vei dăruia inima ta lui Dumnezeu. Și când sufletul tău se va liniști, Dumnezeu va trimite Sfântul Duh să primească inima ta, să se sălășluiască în inima ta să o călăuzească.

8. Vei simți Duhul lui Dumnezeu în inima ta. Bucuria și mângâierea se va răspândi în întreaga ta ființă și vei avea pace și liniște în inima ta.

9. Vei binecuvânta această săptămână a Postului Mare și bine vei cuvânta sfinții lui Dumnezeu, care au rânduit postul.

Și vei mulțumi Sfintei Biserici că te-a deprins cu postul.

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DESPRE VIAȚA DUHOVNICEASCĂ

Întrebare: Cine a așezat postul ca trebuință pentru mântuire?

Răspuns: Domnul nostru Iisus Hristos, prin pilda Sa (Matei 4, 2) și prin învățătura Sa (Matei 6, 16; 17, 21).

Întrebare: Care este scopul postului?

Răspuns: Curățirea trupului, întărirea voinței și înălțarea sufletului deasupra trupului. Mai presus de toate, preamărirea lui Dumnezeu și cinstirea sfinților Lui.

Întrebare: În ce constă postul?

Răspuns: 1. înfrânare de la anumite mâncăruri,
2. înfrânare de la gânduri, dorințe și fapte rele,
3. înmulțirea rugăciunii, a milosteniei, precum și lucrarea stăruitoare a tuturor virtuților creștine.

Întrebare: Cum se împart posturile?

Răspuns: Posturi de o zi și posturi de mai multe zile.

Întrebare: Care sunt posturile de mai multe zile?

Răspuns: Există patru posturi de mai multe zile, cu o durată diferită: Postul Crăciunului, care durează șase săptămâni; Postul Paștelui, care durează șapte săptămâni; Postul Sfinților Apostoli Petru și Pavel, cu durată schimbătoare; Postul Adormirii Maicii Domnului, care durează două săptămâni. Datele tuturor acestor posturi de mai multe zile sunt însemnate în calendarul ortodox.

Întrebare: Care sunt posturile de o zi?

Răspuns: Fiecare miercuri și vineri din cursul anului, în afară de săptămâna Crăciunului, săptămâna de după duminica Vameșului și a Fariseului, înainte de Postul Mare, săptămâna Patimilor și săptămâna Pogorârii Sfântului Duh. Alte zile de post mai sunt: Ajunul Botezului Domnului, Tăierea capului Sfântului Ioan Botezătorul și Înălțarea Sfintei Cruci.

Întrebare: De ce postim?

Răspuns: Astăzi, nu numai Biserica impune postul, ci și medicii recomandă uneori celor bolnavi regim dietetic. Nutriționiștii și esteticienii impun postul pentru recăștigarea sănătății și frumuseții trupului. Unii postesc, cum se spune, ca „să-și păstreze linia”. Desigur, și acest aspect de igienă sau aspect medical este important, dar postul creștin nu se reduce la aceasta, ci are o semnificație mult mai profundă. Ajungem, astfel, la problema libertății spirituale care ne face mai iubitori de Dumnezeu și de semenii. Cu cât omul poate iubi mai mult pe Dumnezeu și pe semenii, cu atât este mai liber, cu cât iubește mai puțin pe Dumnezeu și pe semenii, cu atât este mai înrob. Iată perspectiva din care se privește postul. Postul este nu numai material, ci și spiritual, adică postul ochilor, al gurii, al inimii. Lasă să postească nu numai gura ta, ci și ochii tăi, și urechile tale, și picioarele tale, și mâinile tale, și toate membrele corpului tău. Ochii postesc când nu privești cu patimă la lucruri și la persoane. Mâinile postesc când ești curat și lipsit de lăcomie. Așadar, nu este vorba doar de a ne înfrâna de la carne, a schimba felul de mâncare, ci a ne schimba și comportamentul. Schimbarea hranei, a felului de a mânca trebuie să antreneze și schimbarea atitudinilor noastre. Sfântul Ioan Gură de Aur a spus: „Cel ce postește și nu face milostenie postește ca să se îmbogățească”, cum am zice noi, adună provizii. Rugăciunea primește aripi către cer dacă este însoțită de post și de milostenie. (va urma)

PROGRAM LITURGIC

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
Martți 16 aprilie	14:00	Spovedanie
Miercuri 17 aprilie	08:00 18:00	Sfânta Liturghie a Darurilor Denia Canonului Sf. Andrei Criteanul
Joi 18 aprilie	14:00	Spovedanie
Vineri 19 aprilie	08:00 14:00 18:00	Sfânta Liturghie a Darurilor Spovedanie Denia Acatistului Bunei Vestiri
Sâmbătă 20 aprilie	07:00 14:00 18:00	Sfânta Liturghie și pomenire Spovedanie Vecernie
Duminică 21 aprilie	07:00 11:00 18:00	Utrunia și Sfânta Liturghie Program de bibliotecă Vecernie și dezlegări

Hainele murdare

Într-o biserică venea cu regularitate un bătrânel în haine ponosite. Lumea, evident, se îmbrăca frumos la biserică, își lua - vorba ceea - hainele de duminică. Bătrânelului în schimb, nu-i păsa. Haina era murdară, prăfuită, pantaloni pătați... Așa că oamenii au început să fie deranjați de acest aspect și i-au spus preotului. Preotul l-a luat pe bătrânel deoparte și i-a zis: „Dumneata știi cum ar trebui să vină îmbrăcați oamenii la noi la biserică?”. „Nu știu părinte”. „Păi uite, deseară, când îți faci rugăciunea, întreabă-l pe Dumnezeu cum ar trebui să fie îmbrăcați oamenii care intră în biserica asta”. „Bine părinte”. A doua zi, bătrânelul apare la biserică în aceleași haine. Preotul i-a zis: „L-ai întrebat pe Dumnezeu cum să te îmbraci?”. „L-am întrebat, părinte”. „Și ce-a zis Dumnezeu?”. „A zis că habar n-are. El n-a fost niciodată în biserica asta”.

Datoria față de părinți

Un tânăr hotărî să se căsătorească. El promise viitoarei soții, după dorința ei, să alunge din casă pe bătrânul lui tată. Conduse deci într-o zi pe bătrân afară din sat, spunându-i să se ducă unde va voi, căci la el nu mai are ce căuta. În casa lui nu mai era loc și pentru el. Ochii bătrânului se umplură de lacrimi și zise fiului său: „Vezi acolo sus pe deal piatra aceea mare? Până acolo l-am condus și eu pe tatăl meu, lăsându-l apoi în voia soției. Condu-mă deci și tu până acolo”. „Dumnezeule, ce aud?”, strigă fiul, cutremurat. „Dumneata ai făcut părinților tăi aceeași nedreptate pe care voiam să ți-o fac și eu acum? Oare și copiii mei vor face cu mine astfel? Vino înapoi cu mine și de acum înainte voi avea grijă în fiecare zi și te voi apăra de toate nevoile și bolile până când vei închide ochii”.

MORALA: „Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să-ți fie bine și să trăiești ani mulți pe pământ”.

Pașii lui Dumnezeu

Un om, ajuns în rai, i-a cerut lui Dumnezeu să-i descopere viața pe care a trăit-o. Dumnezeu i-a înfățișat-o ca și când ea s-a desfășurat pe nisipul unei plaje. Omul a văzut că în momentele de bucurie erau patru urme de pași pe nisip, ale lui și ale lui Dumnezeu. Dar în clipele de suferință, erau numai două urme. Măhnit, omul i-a spus lui Dumnezeu: „De ce în momentele grele m-ai lăsat singur?”. Domnul i-a răspuns: „În clipele de suferință erau doar urmele Mele, pentru că atunci te purtam pe brațe”.